

красивитѣ чукли, или както ги наричатъ още „сватове“ или „мечи ровини“.

Падналитѣ дъждовни капки образуватъ малки хуниообразни вдлъбнатинки, които постепенно се увеличаватъ въ ровинки и ровини, между които се образуватъ изправени стълбове (пирамиди) съ най-различни форми. Детската фантазия вижда въ тѣхъ замръзнали войници съ паници и матарки

Въ езернитѣ наноси при завоя на Кжтинската рѣка е разположено и едноименното село. Когато нѣкога тждева е царила буйна растителностъ, то ще е било красиво кжтче, отъ което е дадено името и на селото. Че действително околната мѣстностъ не е била все така пустинна, както сега, ни увѣряватъ стърчащитѣ още стари джбове надъ църквата.

Пжтътъ ми е презъ с. Доброславци. Но азъ винаги предпочитамъ забиколнитѣ пжтища, и особено ако тѣ водятъ презъ планинитѣ. Затова тръгвамъ нагоре по самото корито на рѣката. Тя е съвсемъ пресъхнала. По горе има вода, но се губи подъ пѣсъцитѣ и чакълитѣ на широкото рѣчно дъно. При Женски долъ възвивамъ влѣво и излизамъ на голото и нерадостно бърдо къмъ Балша. Срещу менъ, на лѣвия брѣгъ на рѣката, е Градишки камъкъ съ остатъци отъ старо градище (крепостъ). Отъ дветѣ му страни се спускатъ доловетѣ Женски и Градишки. Споредъ преданието, калето било превземено откъмъ Женски долъ. Ужъ една жена превела нападателитѣ изъ този долъ и презъ Ямитѣ издебнали стражата и превзели безъ голѣма мжка иначе силната крепостъ. Затова и долътъ билъ нареченъ Женски долъ.